

Zuzana Pospíšilová
Ilustrace Eva Rémišová

Hravá škola kreslení

Zuzana Pospíšilová
Ilustrace Eva Rémišová

Hravá škola kreslení

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

*Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována ani šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **trestně stíháno**.*

Mgr. Zuzana Pospíšilová

Hravá škola kreslení

TIRÁŽ TIŠTĚNÉ PUBLIKACE:

Vydala Grada Publishing, a.s.
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400
www.grada.cz
jako svou 5574. publikaci

Ilustrace Eva Rémišová
Odpovědná redaktorka Helena Varšavská
Sazba a zlom Antonín Plicka
Zpracování obálky Antonín Plicka
Počet stran 72
Vydání 1., 2014

Vytiskla tiskárna FINIDR s.r.o. Český Těšín

© Grada Publishing, a.s., 2014
Cover Illustration © Eva Rémišová

ISBN 978-80-247-4262-5

ELEKTRONICKÉ PUBLIKACE:

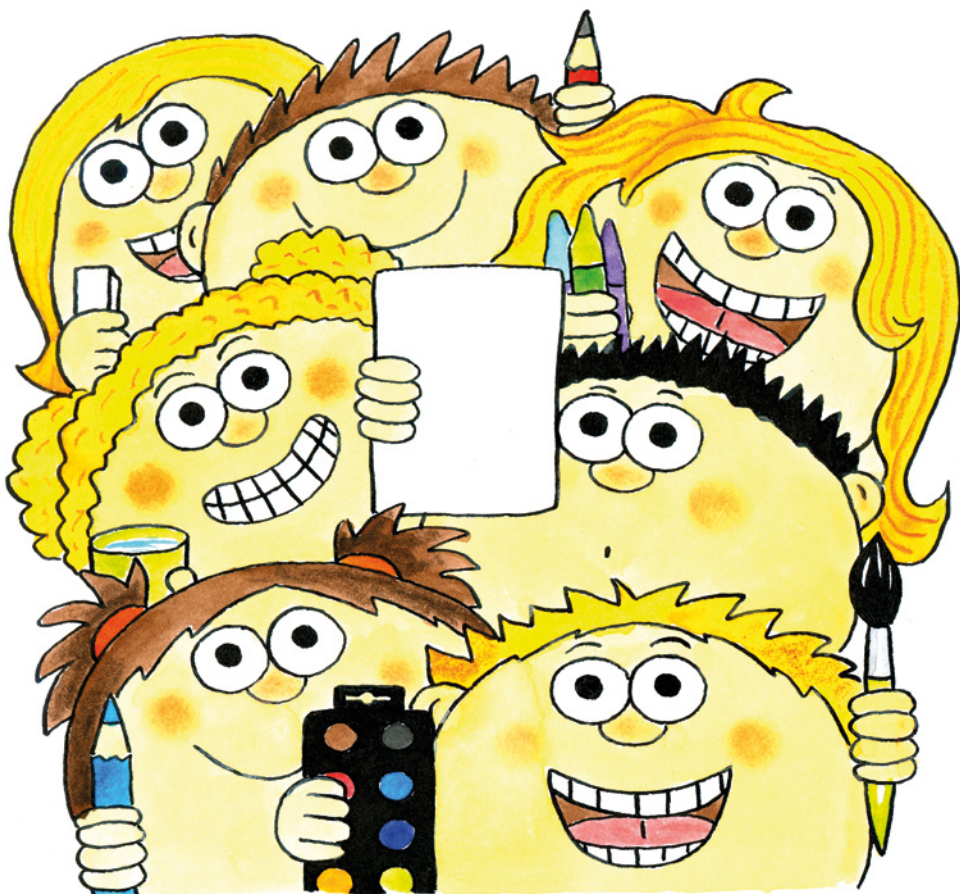
ISBN 978-80-247-9327-6 (ve formátu PDF)
ISBN 978-80-247-9328-3 (ve formátu EPUB)

Obsah

Předmluva	7
Čím se dá kreslit a malovat?	9
Čáry a linie	12
Kruhy a kolečka	16
Další geometrické tvary	21
Razítkování	30
Míchání barev	34
Neviditelné malování	39
Hrátky s tuší	42
Pískování	48
Koláž	52
Barevná mozaika	58
Malování v alobalu	61
Malování žehličkou	65
Budu malířkou!	69

Předmluva

Děti, pojd'te na chvíličku
hrát s tužkami na honičku.
Kdo má papír, barvy rád,
ať jde kreslit, malovat!

Čím se dá kreslit a malovat?

„Mami, namaluj mi princeznu,“ škemrala Klárka. Podala mamince svůj blok a tužku a maminka se s úsměvem pustila do malování.

„To je hezké! Já bych taky chtěla umět tak krásně malovat,“ pronesla obdivně Klárka.

„Taky se to brzy naučíš. Chce to jen hodně trénovat. Nic nejde jen tak, samo. Když jsem byla malá, tak jsem taky hodně kreslila a malovala.“

„A naučíš mě to?“

„To víš, že ano. Můžeme začít klidně hned,“ odpověděla maminka a odvedla Klárku do kuchyně.

„Budeme malovat v kuchyni?“ divila se dcerka.

„Přesně tak,“ odpověděla maminka s potutelným úsměvem a vyndala z kredence velký tác. Na něj nasypala krupici a začala do ní prstem kreslit.

Klárka se okamžitě přidala. „To je bezva, to by mě nikdy nenapadlo!“

„Když se ti něco nepovede, tak krupici jednoduše znovu rozprostřeš a začneš kreslit znovu.“

„Na papír se dá kreslit všelijak. Třeba jenom tužkou a pastelkami nebo štětcem a všelijakými barvičkami. Třeba temperovými, vodovými nebo prstovými,“ vysvětlila maminka.

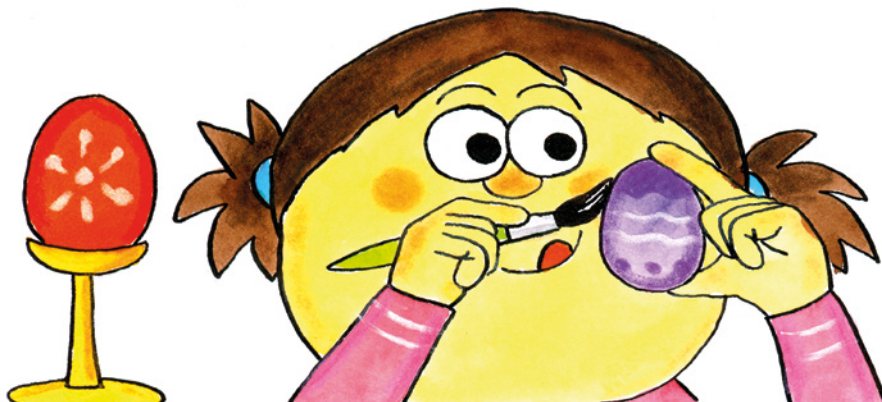
„Nebo křídou na tabuli,“ vzpomněla si Klárka.

„Máš pravdu, křídou můžeš kreslit na tabuli i na chodník. A když je ten chodník dost velký, pak je i tvůj obrázek velký. Kreslit a malovat zkrátka nemusíme jen na papír. Vzpomeň si, co děláme o Velikonocích,“ napověděla maminka.

„Malujeme vajíčka!“

„Přesně tak!“

Čáry a linie

Když maminka Klárce povyprávěla o možnostech kreslení a malování, poslala ji pro papíry a tužku.

„Nejdřív začneme s čárami,“ oznámila maminka.

Klárka se snažila protestovat: „Ale čáry přece namalovat už dávno umím.“

„To je možné, ale přesto budeme kreslit vodorovné a svislé čáry tak, aby byly co nejvíce rovné.“

Klárka se zatvářila nechápavě.

„Ty nevíš, co znamená vodorovná a svislá čára, vid’?“ zeptala se maminka a hned se pustila do vysvětlování. „Svislá čára je ta, která vede shora dolů. Vodorovná zase leží jako vodní hladina. Kreslí se zleva doprava.“

„Aha, už to chápu. Teď už si to budu pamatovat,“ řekla Klárka.

„Fajn! Nejdřív si nacvičíš vodorovnou čáru. Nakreslíš silnici. Já ti předkreslím jednu čáru a ty k ní dokreslíš druhou tak, aby byla co nejrovnější. Tak vzniknou dva okraje silnice.“

Silnice

*Auta těší velice
krásně rovná silnice.
Kdo svou tužku rovně vede,
ten silnici kreslit svede.*

„Hotovo,“ hlásila Klárka. „Teď bych chtěla něco těžšího.“

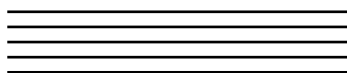
„Tak nakresli notovou osnovu. To je pět linek, které jsou sice blízko u sebe, ale nemohou se vzájemně dotýkat. Na nich a mezi nimi bydlí noty.“

Klárka přikývla. Notovou osnovu dobře znala, a tak na papír nakreslila pět linek, které byly ovšem trochu křivolaké.

„To se mi moc nepovedlo,“ hlásila Klárka a sama se hned pustila do další notové osnovy, která se jí povedla mnohem lépe.

Notová osnovu

*V hudbě celý svět
zná svých linek pět.
V osnově notové
jsou písně hotové.*

„To jsou čáry vodorovné, ale kde najdeme svislé čáry?“ zeptala se maminka.

Klárka chvíli přemýšlela. Dívala se kolem sebe a nakonec si vzpomněla na babiččinu zahradu. „Plot u babičky nebo žebřík!“ vykřikla.

„Výborně,“ pochválila ji maminka. „Víš, jak takový plot nakreslit?“

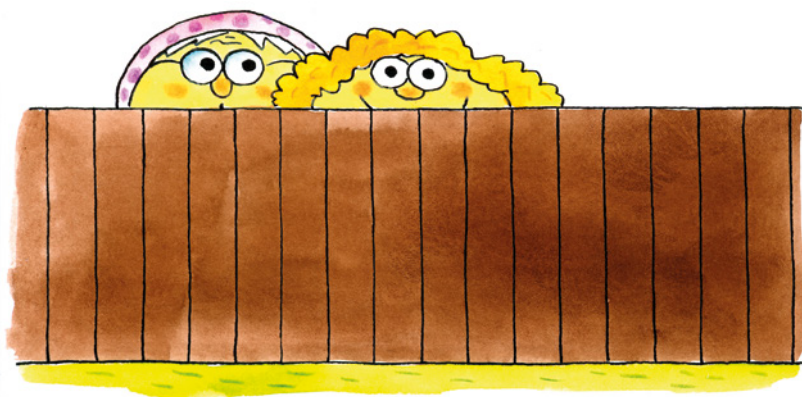
Klárka zavrtěla hlavou, a tak jí to maminka názorně předvedla.

„Teď už to dokreslím sama,“ řekla Klárka a s chutí kreslila svislé čáry jednu vedle druhé, až měla hotový krásný plot.

„Ten je jako opravdový,“ pochválila Klárku maminka. Klárka na sebe mohla být opravdu pyšná.

Plot

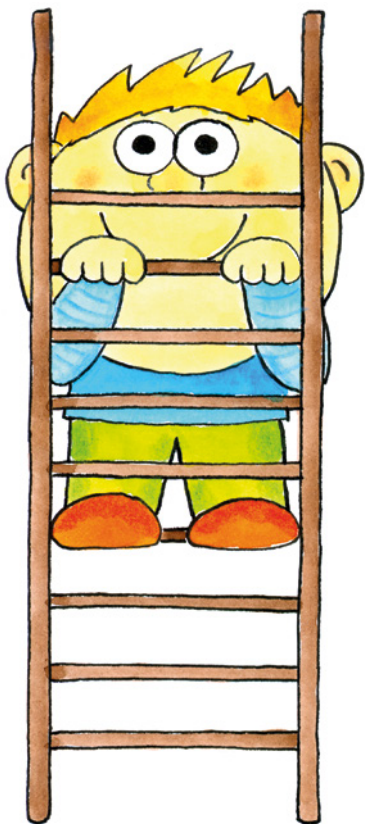
*Kdo má krásný domeček
a u něho dvoreček,
tomu přijde vhod
i dřevěný plot.*

„Když dáme dohromady vodorovné i svislé čáry, tak budeme mít žebřík,“ řekla maminka. „Víš, jak vypadá žebřík?“ zeptala se pro jistotu.

„Jasně, mami. Nejsem mimino. Po žebříku už jsem s dědou lezla na hrušky,“ odpověděla Klárka a na důkaz toho hned na prázdný papír nakreslila dvě dlouhé svislé čáry a mezi ně kreslila v pravidelných rozestupech kratší, vodorovné linky jako příčky na žebříku.

+

Žebřík

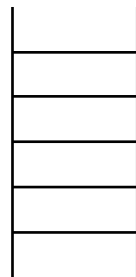
*Kdo chce na strom vylézt v mžiku,
ať to zkusí po žebříku.*

Jak ten žebřík vyrobíš?

To už jistě dávno víš.

*Tužkou kreslí pomalinku
jednu, druhou svislou linku.*

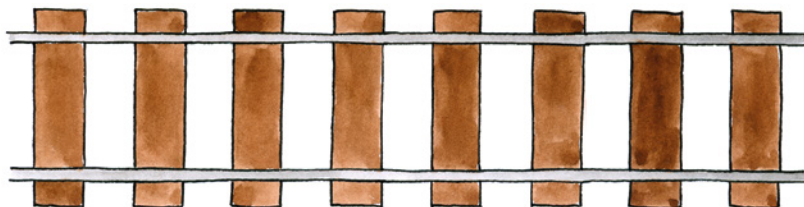
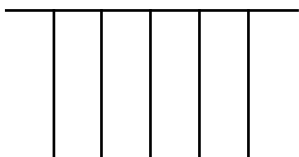
*Vodorovné linky kratší,
po kterých se snadno kráčí.*

Maminka se usmála. Vzala si do ruky obrázek žebříku a pak papír otočila doprava. „Podívej se. Když ten žebřík položím, tak to vypadá jako...“
„Jako koleje,“ skočila mamince do řeči Klárka.
„Přesně tak. Ty jsi nakreslila dva obrázky na jednu,“ smála se maminka.

Koleje

*Na obzoru už je vlak,
uspěchaný motorák.
Koleje chce nové mít,
můžeš mu je nakreslit.*

Kruhy a kolečka

„Kromě rovných čar jsou důležité taky kruhy, kroužky a kolečka,“ upozornila Klárku maminka.

„To umím taky,“ mávla rukou Klárka. „Podívej!“ řekla a na papíře předvedla kolečko.

„Musíš si dát pozor, aby se linie na začátku a na konci kroužku přesně dotýkaly. A taky musí být kruh kulatý, a ne šišatý.“

„Ale vždyť to mám kulaté. Je to ten nejkruhovatější kruh, jaký znám,“ hájila se Klárka.

Maminka na ni mrkla. Nechtěla se hádat, a tak se zeptala. „A co má kulatý tvar? Co by se dalo nakreslit pomocí kroužků a kruhů?“

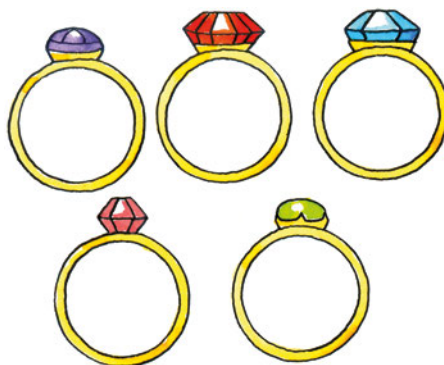
Klárka se kolem sebe rozhlédla. Pak jí oči samy sklouzly na mamčin snubní prstýnek. „Prstýnek!“

„Výborně. Nakreslíme tedy různě veliké prstýnky,“ rozhodla maminka a sama si vzala čistý papír a tužku.

Prstýnky

*Pro svou milou maminku
nakresli pět prstýnků.*

*Na kulaté prstýnky
dokresli i kamínky.*

Klárka nezůstala pozadu. Taky se hned pustila do kreslení.

„Na prstýnky můžeme dát i kulaté kamínky a pak je vybarvíme pastelkami,“ navrhla maminka.

„Budeme mít aspoň prstýnky k různým šatům,“ dodala malá parádnice.

„A co kdybychom si nakreslily i korále? Ty jsou přece taky kulaté,“ navrhla maminka.

„Jó!“ zaradovala se Klárka.

„Nejprve si tužkou jen lehounce naznačíme nit, na kterou se budou korálky navlékat. Ta může být klidně oválná nebo kulatá, když to budou korálky zapnuté. Když to budou korálky odepnuté a jen tak položené na stole, stačí, když nakreslíš jakoukoliv rovnou nebo klikatou čáru.“

„Já jich udělám zase několik, ať máme větší výběr,“ řekla Klárka a maminka s jejím nápadem souhlasila.

Korálky

*K prstýnkům i korálky
blýskají se do dálky.
Trpělivý(á) musíš být,
stejně kroužky nakreslit.*

„A když už jsme u té parády, tak si můžeme nakreslit i všelijaké náušnice. Co říkáš?“ zeptala se maminka.

Klárka nebyla proti. Ba naopak. A tak se na dalším papíře začaly objevovat všelijaké náušnice. Kulaté se zapínáním jako klipsy a jiné, které měly sice taky kulatý tvar, ale měly háček na zavěšení do ucha.

Maminka i Klárka si při navrhování modelů náušnic pěkně vyhrály. Čas jim rychle utíkal a ani nepostřehly, že už se tatínek vrátil z práce.

„Vy se chystáte otevřít klenotnictví?“ zeptal se tatínek, když na stole uviděl spoustu obrázků s nakreslenými šperky.

„Kreslíme si to, co bychom chtěly,“ odpověděla Klárka.

Tatínek vyndal z kapsy peněženku a podíval se do ní. „Opravdu?“ zeptal se se zoufalým výrazem v očích.

Maminka s úsměvem přikývla a tatínek žertovně zaúpěl.

„Pojď si s námi taky kreslit, tati,“ vybídla ho nakonec Klárka.

„V těch ozdobách a cingrlátkách se já nevyznám,“ bránil se táta.

„Můžeme kreslit něco jiného,“ přemlouvala ho dcerka. „Trénujeme kroužky a kolečka.“

„A co takhle sněhulák? Toho umím. Na sněhuláky jsem machr,“ řekl tatínek a přisedl si ke stolu.

Maminka využila volné chvíle a vzdálila se do kuchyně.

„Mám sněhuláka začít kreslit zdola, nebo shora?“ nevěděla si rady Klárka.

Tatínek se zamyslel a pak řekl: „Asi je to jedno. Ale vzpomeň si, jak se staví sněhulák ze sněhu. Nejdříve se začne s tou největší koulí, která je vespod. Uděláme to taky tak, co říkáš?“ zeptal se tatínek.

Klárka přikývla, a tak se oba pustili do kreslení velké spodní koule. „Dobře si to rozvrhni,“ nabádal ji táta. „Ať se ti tam vejdou i ostatní koule.“

Sněhulák

*Sněhulák je kulatý
od hlavy až po paty.
Jedna koule, druhá, třetí,
to znají snad všechny děti.*

Vešly. Za chvíli měla Klárka krásného sněhuláka ze tří různých velkých koulí. Pak mu přikreslila dvě malé kouličky jako ruce a dvě jako nohy. Dala si záležet i s mrkví a obličejem. Oči byly dva kruhy a pusou taky vytvořila z kroužků jako z malých kamínků, jak to v zimě dělávala u opravdového sněhuláka.